



Zorginstituut Nederland

201701740

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. de heer
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland

Zorg II
GGZ

Eekholt 4
1112 XH Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

2018042071

Datum 27 augustus 2018
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer

2018008251

Onze referentie

2018042071

Uw referentie

G47 201701740

Uw brief van

15 februari 2018

G

Hierbij bevestig ik de ontvangst van het verslag van de tweede hoorzitting.

Uit het verslag komen geen feiten of omstandigheden naar voren die Zorginstituut Nederland (hierna: het Zorginstituut) aanleiding geven het voorlopig advies te herzien.

De kern van deze zaak ligt in het rookgedrag van de verzoeker. Implantaten bij rokers leiden tot slechtere resultaten dan bij niet-rokers. Daarnaast leidt augmentatie bij rokers tot significant slechtere resultaten. Dit blijkt uit onderzoek, en de richtlijn van de beroepsgroep waarschuwt ervoor. In de richtlijn voor implantaten van de beroepsgroep (NVOI en NVMKA) wordt namelijk gewezen op de verhoogde kans op complicaties (leidende tot verlies van implantaten) na het plaatsen van implantaten en het aanbrengen van een bottransplantaat bij rokers. Desgevraagd heeft het Zorginstituut verwezen naar enkele recente publicaties die dit inzicht bevestigen. De behandeld tandarts vindt die kennelijk klinisch niet relevant. Zoals eerder aangegeven gaat het hier niet om de vraag of de (oorspronkelijke) indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp (nog) aanwezig is, maar om de vraag van de doelmatigheid van de voorgestelde behandeling. Of een behandeling al dan niet doelmatig is, is een toets die verweerder toekomt. Het Zorginstituut is van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot zijn beslissing heeft kunnen komen. Onbehandeld bruxisme maakt dit oordeel niet anders.

Hoogachtend,



Zorginstituut Nederland

201701740

1 1

12 MAART 2018

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. de heer
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Zorg II
Geboortezorg, Mondzorg &
Zintuigen

Eekholt 4
1112 XH Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

2018010375

Datum 9 maart 2018
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2018008251

Onze referentie
2018010375

Uw referentie
G47 201701740

Uw brief van
15 februari 2018

Geachte heer

U hebt op 26 februari 2018 aan Zorginstituut Nederland (hierna: het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet. Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van het aanbrengen van drie implantaten in de bovenkaak met aanvullende sinusbodemelevatie.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, maar een verslag van hoorzitting ontbreekt nog. Het Zorginstituut brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In artikel 31.2 van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op tandheelkundige implantaten omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet (Zvw) is bepaald.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoeker aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van het Zorginstituut kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering.

Het geschil

Verzoeker is een meerderjarige verzekerde, waarbij zes jaar geleden in de edentate bovenkaak vier implantaten zijn geplaatst na augmentatie. Drie van de vier implantaten zijn inmiddels verloren gegaan. Daarom heeft verzoeker nu een aanvraag gedaan voor vervanging van de drie verloren gegane implantaten in de bovenkaak. Verzoeker wenst nieuwe botopbouw en vervanging van deze implantaten.

Bijlage:

Advies aan VWS inzake enkele knelpunten in de Regeling tandheelkundige hulp ziekenfondsverzekering

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat verzoeker rookt en de behandeling daardoor niet doelmatig zal zijn.

Juridische beoordeling

Tandheelkundige zorg voor volwassenen maakt geen deel uit van de basisverzekering. Dit kan slechts anders zijn bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. Uit artikel 2.7, eerste lid, onder a, van het Besluit zorgverzekering blijkt dat er sprake is van een indicatie voor bijzondere tandheelkundige hulp *"indien een verzekerde een zodanige ernstige ontwikkelingsstoornis, groeistoornis of verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel heeft, dat hij zonder die zorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven, gelijkwaardig aan die welke hij zou hebben gehad als de aandoening zich niet zou hebben voorgedaan."* Dit wordt ook wel de maatmangedachte genoemd.

Wanneer na verloop van tijd een in het kader van bijzondere tandheelkundige hulp vervaardigde constructie aan vervanging toe is, doet zich de vraag voor of ook die vervanging valt onder de bijzondere tandheelkundige hulp. De ziekenfondsraad, een voorganger van het Zorginstituut, heeft hierop antwoord gegeven in zijn advies over enkele knelpunten in de Regeling tandheelkundige hulp ziekenfondsverzekering aan de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. Ik heb een deel van dit advies als kopie bij deze brief gevoegd.

"Bij aanvragen tot vervanging van voorzieningen die zijn aangebracht in het kader van de regeling voor bijzondere tandheelkundige hulp moet dan ook de vraag worden gesteld of de oorspronkelijke indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp nog aanwezig is en of de noodzaak tot de uitgebreide hulp nog bestaat. Wat betreft de uitgebreide hulp kan een rol spelen, of betrokkene zonder deze uitgebreide hulp geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven, die gelijkwaardig is aan een situatie dat een afwijking zich niet had voorgedaan (maatman-gedachte). Indien bijvoorbeeld in de periode tussen de eerste en de tweede aanvraag de orale conditie sterk is achteruit gegaan om redenen die los staan van de indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp, kan de maatman-gedachte een volmondig ja beantwoorden van de vraag naar de noodzaak in de weg staan.

Als een voorziening, geplaatst in het kader van dit artikel, niet meer voldoet zal bij de toetsing van de vraag of een nieuwe voorziening [...] kan worden vervaardigd in eerste instantie moeten worden gezien of de oorspronkelijke indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp ook thans nog aanwezig is. Is dit laatste het geval dan moet worden vastgesteld of thans de noodzaak tot de uitgebreide hulp bestaat. Bij deze laatste afweging komt ook de maatmangedachte aan de orde. Het kan bijvoorbeeld voorkomen dat de oorspronkelijke indicatie voor bijzondere tandheelkundige hulp nog aanwezig is, maar dat inmiddels door andere oorzaken de orale conditie in belangrijke mate is veranderd. De maatmangedachte kan zich dan tegen uitgebreide hulp verzetten[...]."

Tandheelkundige beoordeling

Het Zorginstituut heeft dit dossier voor een medische beoordeling voorgelegd aan zijn tandheelkundig adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd. De tandheelkundig adviseur deelt het volgende mee.

Zorginstituut Nederland
Zorg II
Geboortezorg, Mondzorg &
Zintuigen

Datum
9 maart 2018

Onze referentie
2018010375

Bekend is dat de implantaten in de bovenkaak een lager succespercentage kennen dan implantaten in de onderkaak. Hetzelfde geldt voor implantaten in geaugmenteerde kaken vergeleken met niet-geaugmenteerde kaken. Daarnaast wordt roken beschouwd als een ernstige risicofactor voor het succes van implantaatbehandelingen.

Verzoeker is op zorginhoudelijke gronden niet aangewezen op deze behandeling. Er wordt niet voldaan aan het indicatievereiste.

De tandheekkundig adviseur is van oordeel dat verweerder de aanvraag terecht heeft afgewezen.

Conclusie

In casu is sprake van een aanvraag voor uitgebreide hulp. De oorspronkelijke indicatie tot bijzondere tandheekkundige hulp is er nog steeds, maar door andere oorzaken is de orale conditie in belangrijke mate veranderd. De maatmangedachte verzet zich in het geval van verzoeker tegen uitgebreide hulp, met name omdat verzoeker rookt. Daarnaast is het inbrengen van implantaten in een geaugmenteerde bovenkaak regelmatig niet succesvol. In het geval van verzoeker is reeds gebleken dat de implantaten bij hem niet tot het gewenste resultaat hebben geleid.

Advies Zorginstituut Nederland

Zorginstituut Nederland heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Op basis van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering en het advies van de tandheekkundig adviseur, adviseert het Zorginstituut de aanvraag van verzoeker af te wijzen.

Hoogachtend,

Zorginstituut Nederland
Zorg II
Geboortezorg, Mondzorg &
Zintuigen

Datum
9 maart 2018

Onze referentie
2018010375